

70. Fra fhv. Menig, Lærer C. A. Christensen om Invalidunderstøttelse. (Indbragt den 15de December 1898 af Folketingsmanden for Ringløbing Amts 3dje Valgkreds, Mølgaard-Nielsen.)

Andrageren, der har faaet Afslag paa sin Ansøgning om Understøttelse hos Bestyrelsen for Invalidforsørgelsen, lider af en kronisk Hjertesygdom i Forbindelse med Mavekatarr. Han mærkede første Gang Sygdommen som Soldat, idet han besvimele under Øvelserne paa Fælleden og samme Dag i Gymnastikhuset. Han blev da indlagt paa Sygehuset, og da Sygdomsanfaldet efter Udskrivningen derfra gentog sig, blev han paa ny hver Gang behandlet paa Sygehuset, uden at han dog kom paa det rene med, hvad han fejlede. Ved Genindfaldelsen i 1897 medbragte han Attest fra en Læge, der i Mellemtiden havde behandlet ham, og efter et Ophold paa Sygehuset blev han hjemsendt som „for stedse udgytig til al Krigstjeneste“. Andrageren har efter sin Soldatertid ikke kunnet taale legemligt Arbejde og henhører sin Svagelighed, der ikke nogen Dag forlader ham, til de med Aftjeningen af Værnepligten forbundne Anstrengelser.

To Lægeerklæringer m. m. ligge hos Invalidforsørgelsen.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Finansministerens Underfølgelse.

71. Fra Diacon C. S. Naahauge om en livsvarig Understøttelse af Statskassen. (Indbragt den 15de December 1898 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 4de Valgkreds, Philipson.)

Andrageren, der er født i 1843 og i sin Ungdom havde været svagelig, fit i 30 Aars Alderen et bedre Helbred og besluttede da, paavirket af nuværende Biskop Stein, at hellige sig Diacon- og Sygeplejergeningen. Han uddannedes paa egen Beføstning paa Garnisonssygehuset i Kjøbenhavn fra Januar til Juli 1878 og forblev derefter som frivillig Diacon paa Hospitalet i 3½ Aar. I 1880 gjorde han Tjeneste ved Lazarettet i Lejren ved Hald som Sygeplejer og Massør og modtog i 1881 fra Krigsministeriet en Anerkendelse for sin Gerning i Form af 400 Kr. Andrageren forrettede paa samme Maade Tjeneste ved Antonnementsøvelserne i 1883, 1888 og 1890 og modtog som Anerkendelse derfor 600 Kr. I sit Hjem har han i 9½ Aar givet saavel Gymnastikskolens Elever og Befalingsmænd som andre af Hærens Underofficerer gratis Massage. I 1891 modtog han den da oprettede Plads som Massør ved Garnisonshospitalet med 500 Kr. om Aaret, i hvilken Stilling han virkede til Maj 1895, da han efter eget Ønske fratraadte. Arbejdet paa Hospitalet var vokset saa stærkt, at der kunde være over 40 Patienter paa en Gang, og krævede ofte indtil 5½ Time daglig, som Regel 3 til 4 Timer, Andragerens lille Kapital var opbrugt, og han maatte søge privat Præktis, da han ikke kunde leve af de 500 Kr., han havde i Løn. Fra Sommeren 1882 havde han begyndt at tage sig a forsømte Soldatergrave og har indtil 1891, da han paa Grund af Sygdom maatte opgive denne Sag, ryddeliggjort og vedligeholdt 250 saadanne Grave, for en ikke ringe Del ved egne Midler. Sidste Vinter led han paa ny under et langvarigt Sygdomsanfald, der har svækket ham betydeligt, saa at han har ondt ved at udføre den Gerning som privat praktiserende Massør, der skaffer ham Underholdet, og han ser derfor med Belymring sine ældre Aar i Møde. Efter Børners Tilskyndelse andrager han om Folketingets Bistand til Opnaaelse af en livsvarig Understøttelse.

Lægeerklæring, talrige anbefalinger og Krigsministeriets Svar paa den dertil indgivne Ansøgning medfølger.

Udvalget foreslaar at henvise Andragendet til Krigsministeren.

72. Fra fhv. privat Stibbygger ved Orlogsværftet S. Pedersen om Forhøjelse af den ham tillagte Understøttelse (Indbragt den 15de December 1898 af Folketingsmanden for Kjøbenhavns 1ste Valgkreds, Trier.)